

ÎNCHEIERE

09 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iuliana Oprea
Iurie Bejenaru

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Gaidarlî Mihail,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Gaidarlî Mihail împotriva Sofiei Mavrova și Primăriei sat. Copceac, r-nul Ceadâr-Lunga cu privire la anularea titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 30 aprilie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Gaidarlî Mihail și menținută hotărîrea Judecătoriei Ciadâr-Lunga din 09 aprilie 2014,

c o n s t a ț ă

La 22 aprilie 2013, Gaidarlî Mihail a depus cerere de chemare în judecată împotriva Sofiei Mavrova cu privire la anularea titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin Decizia Primăriei sat. Copceac nr.3 din 02 decembrie 1992, i-a fost repartizat în proprietate privată terenul din sat. Copceac, str. Crupscaia, 22 „a” cu suprafața de 0,1869 ha.

Menționează reclamantul că în a. 2000 Primăria sat. Copceac i-a eliberat titlu de proprietate asupra terenului indicînd eronat suprafața terenului 0,1038 ha și nr. cadastral 9626309014.

Declară reclamantul că la solicitarea sa Primăria a efectuat rectificări în titlul surorii sale Mavrova Sofia, prin ștergerea numelui deținătoarei Mavrova Sofia cu indicarea numelui său, fiind modificată și adresa de amplasare a terenurilor din UTA Găgăuzia, sat. Copceac, str. Crupscaia nr. 22 în UTA Găgăuzia, sat. Copceac, str. Crupscaia nr.22 „a”, nr. cadastral 96226309014, suprafața terenului 0,1869 ha.

Sușține reclamantul că potrivit certificatului eliberat de OCT Ceadâr-Lunga rezultă că, dreptul de proprietate asupra terenului cu nr. cadastral 9626309014, amplasat în UTA Găgăuzia, sat. Copceac, str. Crupscaia 22 „a” cu suprafața de 0,1038 ha, este înregistrat după Gaidarlî Mihail, la 21 decembrie 2000, în temeiul certificatului din 11 octombrie 2000 și a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren din 07 decembrie 2000, iar dreptul de proprietate asupra terenului cu nr. cadastral 9626309233, amplasat în UTA Găgăuzia, sat. Copceac,

str. Crupscaia nr.22, cu suprafața de 0,1869 ha, este înregistrat după Mavrova Sofia la 21 decembrie 2000 în temeiul certificatului din 11 octombrie 2000 și a titlului de autentificate a dreptului deținătorului de teren din 07 decembrie 2000.

La 27 martie 2013 a expediat în adresa Consiliului sătesc Copceac cerere prealabilă, care a fost respinsă.

În cadrul examinării pricinii, reclamantul și-a modificat și concretizat de mai multe ori cerințele, într-un final solicitînd declararea nulă a titlurilor de proprietate a terenului cu suprafața de 0,1869 ha, nr. cadastral 96226309014 eliberat pe numele său și a terenului cu suprafața de 0,1038 ha cu nr. cadastral 9626309233 eliberat pe numele Sofiei Mavrova și obligarea Primăriei sat. Copceac să elibereze titluri noi în conformitate cu hotărîrea Judecătoriei Taraclia din 28 martie 1994.

Prin încheierea Judecătoriei Ceadîr-Lunga din 29 noiembrie 2014 a fost atrasă în calitate de copîrît Primăria sat. Copceac.

Prin hotărîrea judecătoriei Ceadîr-Lunga din 07 aprilie 2014, acțiunea a fost respinsă ca tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 30 aprilie 2015, a fost respins apelul declarat de către Gaidarlî Mihail și menținută hotărîrea Judecătoriei Ceadîr-Lunga din 09 aprilie 2014.

La 17 iulie 2015, Gaidarlî Mihail, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 30 aprilie 2015, hotărîrii Judecătoriei Ceadîr-Lunga din 09 aprilie 2014 și remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de fond.

În susținerea recursului a indicat că instanțele ierarhic inferioare nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii, au apreciat arbitrar probele administrate la dosar, fapt ce a dus la încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Menționează că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume, art.276 Cod Civil care prevede suspendarea prescripției în cazul administrării bunurilor unei alte persoane. Astfel, prin suprapunerea lotului de teren al său cu al Sofiei Mavrova aceasta din urmă administrează bunurile reclamantului și potrivit normei de drept citate, termenul de prescripție se suspendă.

În conformitate cu art.434 alin.(1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau deciziei ilegale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei redactate a Curții de Apel Cahul din 30 aprilie 2015 a fost expediată în adresa participanților la proces la 13 mai 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată (f.d.217), însă date, despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele dosarului, lipsesc.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Gaidarlî Mihail la 17 iulie 2015 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 29 iulie 2015, în adresa intimatelor Mavrova Sofia și Primăria sat. Copceac a fost expediată copia recursului declarat de către Gaidarlî Mihail cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatele nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Gaidarlî Mihail este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Gaidarlî Mihail nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut ca motiv al admisibilității prezentului recurs argumentul invocat de către Gaidarlî Mihail precum că termenul de prescripție pentru înaintarea acțiunii a început să curgă din a. 2013 când Consiliul sătesc Copceac a emis hotărârea de respingere a cererii prealabile privind anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral 9623309014, eliberat pe numele său, cât și a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral 9626309233, eliberat pe numele Sofiei Mavrova, deoarece cererea adresată organului administrației publice locale la 27 martie 2013 privind anularea titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren (f.d.13), nu poate fi asimilată cu o cerere prealabilă în ordinea contenciosului administrativ. Or, pretențiile privind anularea titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren reprezintă un

litigiu de drept comun, termenul de prescripție fiind reglementat de prevederile Codului Civil.

Nu pot fi reținute nici argumentele reclamantului precum că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume art.276 CC, deoarece sunt totalmente neîntemeiate, fiind invocate doar pentru a se încadra în temeiurile declarării recursului, or, prevederile normei de drept anunțate, nu sunt aplicabile în cazul din speță. Din formularea art.276 CC suspendarea prescripției în cazul administrării bunurilor unei alte personae, rezultă că această cauză de suspendare a prescripției privește persoana care în temeiul legii, al hotărârii judecătorești sau al unui act juridic administrează bunurile unui terț, în interesele acestui terț (tutelă, administrare fiduciară, executorul testamentului, etc.)

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Gaidarlî Mihail, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Gaidarlî Mihail, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru

